

Marta Połtowicz

Dzierżysław, st. 35, gm. Kietrz, woj.
opolskie, AZP 102-38/146

Informator Archeologiczny : badania 31, 5

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

PALEOLIT

Brzeziny-Trójnia, st. 26, gm. Lubartów, woj. lubelskie - patrz: późne średniowiecze

Dudka, st.1, gm. Wydminy, woj. suwalskie - patrz: neolit

DZIERŻYSŁAW, st. 35, gm. Kietrz, woj. opolskie, AZP 102-38/146

- obozowisko kultury magdaleńskiej (paleolit górny)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 18 sierpnia do 6 września przez mgr Martę Połtowicz (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego). Finansowane przez PSOZ oraz ze środków finansowych Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 38 m².

Stanowisko zostało odkryte przez prof. Marka Gedla podczas badań powierzchniowych, prowadzonych w ramach AZP w maju 1996 roku. Położone jest ono na dnie doliny rzeki Morawki, na polu uprawnym.

Pierwszy sezon badań miał na celu rozpoznanie typu, przynależności kulturowej oraz stanu zachowania stanowiska. W wyniku badań rozpoznano wstępnie stratygrafię: pod warstwą orną zalega warstwa czarnej ziemi pochodzenia bagiennego, pod nią - zgliniony less. W czarnej glebie oraz na jej kontakcie z lessem występują liczne zabytki krzemienne oraz kamienne, spoczywające in situ i tworzące warstwę kulturową. Jej strop jest zniszczony przez orkę.

Wydobyto liczne artefakty (ok. 5,5 tys.). Skład inwentarza, a zwłaszcza obecność trójkątnych zbrojników, wskazuje, że stanowisko należy do technokompleksu magdaleńskiego, do jego wariantu z trójkątami. Tym samym jest to pierwsze stanowisko tego typu w Polsce i jedno z bardzo nielicznych w Europie Środkowej, wysunięte najdalej na północny wschód.

Jego bogactwo i zróżnicowanie (liczne artefakty, w tym duża ilość narzędzi, rdzenie, debitaż oraz kamienie, w tym także ze śladami obróbki) oraz fakt zachowania większości materiałów in situ czynią zeń stanowisko o bardzo wysokiej randze naukowej.

Według opinii Bolesława Gintera wiek znaleziska można wstępnie określić na okres pomiędzy najstarszym a starszym Dryasem.

Stan zachowania stanowiska jest dobry, ale jest ono mocno zagrożone na skutek intensywnej orki.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, po opracowaniu złożone będą w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach archeologicznych na Górnym Śląsku i ziemiach pogranicznych w 1997 roku.”

Badania będą kontynuowane.

GRODZISKO DOLNE, st. 8, gm. loco, woj. rzeszowskie, AZP 100-81/8

- obozowisko kultury epimagdaleńskiej (paleolit górny, schyłkowa faza)
- osada wczesnośredniowieczna (X-XI w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 3 do 26 lipca przez mgr. Piotra Miturę (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 100 m².

Badania miały na celu wyeksplorowanie pozostałej części krzemienicy oraz uzyskanie danych stratygraficznych. Pozyskano 12 zabytków krzemiennych, w tym formy narzędziowe (drapacz, tylczaki, półtylczaki i rylec).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

Grodzisko Dolne, st. 22, gm. loco, woj. rzeszowskie - patrz: środkowa i późna epoka brązu